

Sade kylmästi kohisi,
kasvojani viilsi viima.
Ne minua lämmittivät,
hyväellen tervehtivät.

Täällä synnyin, täällä kasvain,
täältä sain eväät elämän.
Kohtalo vei sinne tänne,
ajopuuna kuljetteli.
Unohtanut sua en silti,
olit aina aatoksissa.

Lapsuuteni kunnahilla
köyhyys pirttiä koristi,
oli puute tuttu vieras,
asui nälkä orren alla.

Koskaan en unohda näitä:
ahomaani mansikoita,
tuoksua savuisen riihen,
puintivarstojen kumua,
makua rukiisen leivän,
munavoita, piirakoita,
harvoin saatuja hyviä,
rakkautta kotini köyhän,
tovereita lapsuuteni.

Muistoissani kuljen täällä
aution majan ahoilla,
talven ollessa ovella,
kasvoilla sadepisarat,
kylmä n kohme poskillani.

Soi sanat sydämessäni:

Tuuli, vaikka kuinka kylmä,
leppeältä tuntuu aina
rakkaan seudun tanhuvilla,
paljasjalkaisen poluilla.